

CONTINUITÉ DES ENTREPRISES

Réorganisation judiciaire – Dispositions générales – Voie de recours

Tegen beslissingen inzake de verlenging van de opschorting kan geen verzet of hoger beroep worden ingesteld (art. 38, § 3 WCO). Tegen deze beslissing staat wel cassatieberoep open.

Uit het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging vloeit voort dat de schuldenaar die een verzoek tot verlenging van de termijn van opschorting heeft ingesteld, moet worden opgeroepen en gehoord, tenzij hij van dit recht afstand heeft gedaan.

A.V.H.

Hof van Justitie van de Europese Unie 19 september 2013

Zaak: C-251/12

TRANSNATIONALE INSOLVENTIE

Europese insolventie

INSOLVABILITE TRANSNATIONALE

Insolvabilité européenne

Op 2 juni 2006 hebben de bestuurders van Grontimmo schriftelijk opdracht gegeven aan Dexia Banque Internationale à Luxembourg om een bankcheque voor een bedrag van 1.400.000 EUR uit te schrijven ten gunste van Kostner. Op 4 juli 2006 is Grontimmo failliet verklaard te Brussel. Dit vonnis is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* maar niet in het *Journal officiel du Grand-Duché de Luxembourg*.

Met toepassing van artikel 14, lid 1 *iuncto* artikel 16, lid 1 Faill.W. heeft Grontimmo met ingang van het eerste uur van die dag van rechtswege het beheer over al haar goederen verloren. Op 5 juli 2006 heeft Dexia Banque Internationale à Luxembourg de opdracht van 2 juni 2006 uitgevoerd. Op 21 september 2006 hebben de curatoren van Grontimmo, Dexia Banque Internationale à Luxembourg verzocht het op 5 juli 2006 betaalde bedrag te restitueren.

Dexia Banque Internationale à Luxembourg weigert het betaalde bedrag te restitueren op grond van artikel 24 Insolventieverordening, dat bepaalt dat degene die in een lidstaat een *verbintenis* uitvoert *ten voordele van een schuldenaar* die is onderworpen aan een in een andere lidstaat geopende insolventieprocedure terwijl hij die verbintenis had moeten uitvoeren voor de curator van die procedure, bevrijd wordt indien hij niet van de opening van de procedure op de hoogte was.

De verwijzende rechter vraagt zich af of Dexia Banque Internationale à Luxembourg zich op artikel 24 Insolventieverordening kan beroepen, en meer bepaald of de woorden "*verbintenis (...) ten voordele van een schuldenaar*" ook een op verzoek van de gefailleerde schulde-

naar verrichte betaling aan een schuldeiser van deze laatste omvatten, wanneer de partij die deze betalingsverplichting voor rekening en ten voordele van de gefailleerde schuldenaar is nagekomen op dat ogenblik geen weet had van het feit dat in een andere lidstaat met betrekking tot de schuldenaar een insolventieprocedure was geopend.

Artikel 24 Insolventieverordening is een bepaling van materieel recht die in elke lidstaat van toepassing is, ongeacht de *lex concursus*. De gewone betekenis van de woorden "ten voordele van" (een aan een insolventieprocedure onderworpen schuldenaar) dekt *a priori* niet de situatie waarin een verbintenis in opdracht van de schuldenaar wordt uitgevoerd ten gunste van een van diens schuldeisers. De door artikel 24 Insolventieverordening beschermde personen zijn de schuldenaars van de gefailleerde schuldenaar die (on)rechtstreeks een verbintenis uitvoeren ten gunste van deze laatste. Dexia Banque Internationale à Luxembourg heeft de betwiste betaling niet uitgevoerd "ten voordele van" Grontimmo, in de zin van artikel 24 Insolventieverordening.

Artikel 24, lid 1 Insolventieverordening maakt het mogelijk dat bepaalde situaties die niet in overeenstemming zijn met de door de opening van de insolventieprocedure gecreëerde nieuwe omstandigheden, aan de greep van de curator ontsnappen. Deze bepaling mag echter niet aldus worden uitgelegd dat de boedel ook mag worden verminderd met de goederen die de gefailleerde schuldenaar aan zijn schuldeisers verschuldigd is.

A.V.H.

Tribunal de commerce de Liège 28 juin 2013

Zaak: RJ/1316

CONTINUITÉ DES ENTREPRISES

Réorganisation judiciaire – Réorganisation judiciaire par accord collectif – Homologation du plan de réorganisation – Intervention volontaire

CONTINUITÉIT VAN DE ONDERNEMINGEN

Gerechtelijke reorganisatie – Gerechtelijke reorganisatie door collectief akkoord – Homologatie van het reorganisatieplan – Vrijwillige tussenkomst

Le tribunal de commerce de Liège a eu l'occasion de se prononcer sur l'homologation d'un plan de réorganisation judiciaire, au regard notamment des articles 49, 54 et 55 de la LCE, déposé en date du 11 juin 2013 par une société anonyme, et s'est également prononcé sur la nature d'un document intitulé « *conclusions* » déposé à l'audience du vote par un des créanciers de cette société.

Le tribunal rappelle qu'en matière d'intervention volontaire à une procédure de réorganisation judiciaire, l'alinéa 6 de l'article 5 de LCE dispose qu'« *à défaut d'une telle intervention, celui qui, à son initiative ou à celle du tribunal, est entendu ou dépose un écrit pour faire valoir*

des observations, formuler une demande ou articuler des moyens, n'acquiert pas de ce seul fait la qualité de partie ».

La société créancière n'ayant pas fait intervention volontaire, conformément à l'article 5 de la LCE et aux articles 812 et 814 du Code judiciaire, le tribunal de commerce de Liège est d'avis que le document intitulé « conclusions » constitue en réalité des observations de la société créancière, non partie à la cause et qu'« *il ne s'agit donc pas de 'conclusions' que déposerait une partie à la cause. S'agissant d'observations, il n'y a pas de condamnation aux dépens, ceux-ci n'existant que pour les parties à la cause ».*

Pour le surplus, le tribunal estime que les deux critères de différenciation repris par le plan de la société en réorganisation, à savoir, la distinction des créanciers selon leur nature et selon leur ampleur, doivent être considérés comme objectifs et raisonnables, dans la mesure où « *les écarts de pourcentage sont progressifs en fonction de l'ampleur des créances. Il faut constater que les actionnaires et sociétés liées acceptent le risque de ne rien percevoir de leur créance pendant un délai de cinq ans, ce qui est un risque non négligeable dans la conjoncture économique actuelle. Ils démontrent ainsi leur soutien dans la pérennité de la société ».*

I.V.d.M.

7. VERZEKERINGEN/ASSURANCES

Jean-Marc Binon¹¹ en Beatrice Toussaint¹²

Wetgeving/Législation

Wet van 19 juli 2013 tot interpretatie van artikel 97 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst (BS 8 augustus 2013)

LANDVERZEKERING

Personenverzekering – Levensverzekering – Kwalificatie – Interpretatie van artikel 97 van de wet op de landverzekeringsovereenkomst

ASSURANCES TERRESTRES

Assurances de personnes – Assurance vie – Qualification – Interprétation de l'article 97 de la loi sur le contrat d'assurance terrestre

Op grond van de interpretatieve wet van 19 juli 2013, dient artikel 97 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst te worden uitgelegd "in die zin dat, enerzijds, het toepassingsgebied van hoofdstuk II van titel III alle persoonsverzekeringsovereenkomsten bestrijkt waarbij het zich voordoen van het verzekerde voorval alleen afhankelijk is van de menselijke levensduur, zelfs indien de partijen de wederzijdse prestaties

hebben geëvalueerd zonder rekening te houden met de voorvalswetten en, anderzijds, de bij dit hoofdstuk bedoelde verzekeringen geacht worden uitsluitend gericht te zijn op de uitkering van een vast bedrag" (art. 2).

Deze interpretatie, op grond waarvan de bepalingen van de wet op de landverzekeringsovereenkomst die specifiek betrekking hebben op levensverzekeringsovereenkomsten, van toepassing zijn op alle persoonsverzekeringsovereenkomsten waarbij het zich voordoen van het verzekerde voorval alleen afhankelijk is van de menselijke levensduur, beoogt een einde te maken aan de tendens tot diskwalificatie van een aantal financiële contracten (of ook wel "producten" genoemd) waaraan werd verweten de kwalificatie van levensverzekeringsovereenkomst (en de daaruit voortvloeiende fiscale en burgerrechtelijke voordelen) te misbruiken, omdat zij niet steunen op actuariële voorvalswetten en geen aleatoir karakter hebben in de zin van de artikelen 1104 en 1964 van het Burgerlijk Wetboek.

De interpretatieve wet is "niet van toepassing op de verzekeringsovereenkomsten waarvan de partijen bij de overeenkomst de wederzijdse verzekeringsprestaties volledig hebben uitgevoerd, ten laatste op de dag waarop deze wet wordt bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*" (art. 3).

J.-M.B.

Loi du 30 juillet 2013 visant à renforcer la protection des utilisateurs de produits et services financiers ainsi que les compétences de l'Autorité des services et marchés financiers, et portant des dispositions diverses (I).

Loi du 31 juillet 2013 visant à renforcer la protection des utilisateurs de produits et services financiers ainsi que les compétences de l'Autorité des services et marchés financiers, et portant des dispositions diverses (II)¹³

ASSURANCES

Contrôle – Autorité de contrôle – Protection du consommateur – Entreprises d'assurances – Intermédiaire d'assurances

VERZEKERING

Controle – Toezichthouder – Bescherming van de consument – Verzekeringsondernemingen – Verzekeringstussenpersonen

Les lois des 30 et 31 juillet 2013 visant à renforcer la protection des utilisateurs de produits et services financiers ainsi que les compétences de la FSMA imposent des obligations notamment aux entreprises d'assurances et

¹¹. Maître de conférences invité à l'UCL; référendaire à la CJUE.

¹². Avocat à Bruxelles.

¹³. Ces lois font également l'objet d'un commentaire dans la section "droit financier".